

μοσύνης και δοξολογίας πρὸς τὸν Θεὸν δὲν ἐξέρονται ἀπὸ τὴν καρδίαν της :

Ἄλλὰ τὰ χρέη τῆς μητρὸς πρὸς τὸ τέκνον της, ἀγαπητὴ μου κόρη, ἀρχίζουσι καὶ πρὶν ἀκόμη τὸ μικρὸν πλάσμα ἴδῃ τὸ φῶς. Ἡ σωματικὴ καὶ διανοητικὴ τῆς μητρὸς κατάστασις κατὰ τὴν περίοδον τῆς κυφορίας, ἐπενεργεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὸ ὑπ' αὐτῆς γεννηθισμένον. Ὅθεν οὐ μόνον ἑαυτῆς, ἀλλὰ καὶ χάριν τοῦ τέκνου της, ὀφείλει νὰ φροντίζῃ ὑπὲρ τῆς εὐεξίας τοῦ σώματος, τῆς γαλήνης, τοῦ νοῦς καὶ τῆς ἀγαθότητος τῆς καρδίας της. Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἡ σωματικὴ ιδιοσυγκρασία τῶν τέκνων (καθὼς καὶ αἱ διανοητικαὶ δυνάμεις) ἐξαρτᾶται πολὺ ἀπὸ τὴν ιδιοσυγκρασίαν τῶν γονέων. Ἄν ἡ μήτηρ καταχρᾶται τὰς ἡδονάς, ἐὰν τρέφῃ ἐν ἑαυτῇ τὰ πάθη τοῦ μίσους, τοῦ φθόνου, τῆς κακίας, ἐὰν τὸ πνεῦμα της ἀπασχολῆται εἰς τὰ οὐτιδανὰ καὶ χαμερπῆ, τὸ τέκνον της κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θέλει κληρονομήσει ἰσχυρὰν ὀρμὴν εἰς τὰς σωματικὰς εὐχαριστήσεις, δεκτικότητα τῶν χειροτέρων παθῶν, καὶ μικρότητα διανοίας. Διὰ τοῦτο ὀφείλει νὰ περιορίζῃ πᾶν ἐρεθιστικὸν αἰσθημα, νὰ προφυλάττεται πάντοτε ἀπὸ τὰ αἷτια τῆς μελαγχολίας, καὶ ὅσον δύναται ἀπὸ παντὸς εἴδους ἀταξίας. Ἡ ἐνασχόλησις εἰς τὰς οἰκιακὰς της, ὑποθέσεις, ἡ συχνὴ θεωρία τῶν πολυποικίλων ἔργων τῆς φύσεως καὶ τὸ ἡδονικὸν ἐκεῖνο αἰσθημα τὸ πηγάζον ἀπὸ τὴν μὲ τὰς φίλας της συναναστροφῆν, ὅλα ταῦτα, λέγω, εἶναι χρήσιμα καὶ σχεδὸν ἀπαραίτητα πρὸς διατήρησιν τῆς ἀπαιτουμένης σωματικῆς καταστάσεως καὶ τείνουν ἐπίσης νὰ φυλάττωσι γαλήνιον καὶ εἰρηρικὸν τὸ πνεῦμα. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τὸ σῶμα.

(ἀκολουθεῖ)

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΠΛΟΥΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ

Ἡ περιστολὴ ἢ περιορισμὸς δυνατὸν νὰ εἶναι ἐν στοιχείῳ τῆς μορφώσεως, ἀλλὰ δὲν εἶναι μόρφωσις καθ' ἑαυτῆν. Ἡ πλεῖσις δὲν εἶναι αἷτια ἀξήσεως, ἀν καὶ δύναται νὰ βοηθήσῃ εἰς τὴν διακανόνισιν τῆς ἀξήσεως. Ὁ κηπουρὸς δύναται κατὰ πολὺ νὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ δώτῃ σχῆμα καὶ κίνησιν εἰς τὰ φυτὰ διὰ διαφορῶν τρόπων παρεμβάσεων εἰς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν δίδει οὕτως εἰς αὐτὰ ζωὴν καὶ ἐὰν ἡ ἐπέμβασις του υπερβαίνει τὰ ὅρια, τὰ καταστρέφει. Πολλοὶ γονεῖς παραπονοῦνται διατὶ τὰ τέκνα των ἔχουν παρεκτραπῆ ἢ κατήχησαν ἄχρηστα πρὸς πείραμα τῆς μεγαλαυχῆσεώς των ὅτι τὰ ἐμεγάλωσαν ὑπὲρ ἀστήτην

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΘΡΗΣΚΕΙΑ-ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ε'.

Ἐὰν πάλιν ἡ θρησκεία (καὶ ἄς ὀμιλήσωμεν μερικώτερον) ὁ Χριστιανισμὸς ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας δὲν ἱκανοποίησεν ἢ ἀτελῶς μόνον ἱκανοποίησε τὰς ἠθικὰς ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐὰν ἔτι δὲν τὰς ἱκανοποιεῖ ἐπαρκῶς, δὲν πταίει ὁ Χριστιανισμὸς, ἀλλ' ἡ ἑλλιπὴς αὐτοῦ ἐφαρμογῆ. Διὰ τοῦτο ὅταν ἐγκατασταθῇ ὁ ἀληθὴς Χριστιανισμὸς εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ὅταν κατανοηθῇ τελειότερον ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐφαρμοσθῇ πιστότερον εἰς τὴν ζωὴν των, τότε τὸ φῶς αὐτοῦ θὰ καταστήσῃ ἀφανεῖς πάσας τὰς πυγολαμπίδας τῆς ἀνθρωπίνης φαντασίας καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγωῖσμοῦ.

Καὶ ὁ τοιοῦτος Χριστιανισμὸς δὲν χρήζει ἀντικαταστάσεως, ἀλλὰ εὐρυτέρας ἐγκαταστάσεως, δὲν χρήζει ἐπιδιορθώσεως, ἀλλὰ βαθυτέρας ἐπιγνώσεως, δὲν χρήζει συμπληρώσεως ἀλλὰ πιστοτέρας πληρώσεως, δηλ. ἐπιτελέσεως καὶ ἐφαρμογῆς.

Διὰ τοῦτο ἡ ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις ἀπόπειρα πρὸς ἐπιδιορθώσιν δῆθεν τοῦ Χριστιανισμοῦ διὰ τῶν ὀρθολογιστικῶν ἰδεῶν οὐδὲν καλόν, κακὰ δὲ πολλὰ ἐπροξένησε. Δι' αὐτῶν ὁ Χριστιανισμὸς ἠλλοιώθη τόσον, ὥστε δὲν ἔμεινε πλέον Χριστιανισμὸς, ἢ μάλλον ἐβιάσθη νὰ μένῃ Χριστιανισμὸς χωρὶς Χριστόν. Ἀλλὰ ἐκεῖ πῶς λείπει ὁ Χριστὸς λείπει καὶ τὸ πνεῦμα δηλ. ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν καρδιῶν ζῶσα ἐπιρροὴ καὶ γοητεία τοῦ Εὐαγγελίου, ἀνευ τῆς ὁποίας οὔτε θρησκεία, οὔτε ἠθικὴ ἀξία λόγου δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Διὰ τοῦτο εἶναι μάταιαι αἱ προσπάθειαι ἐκείνων, οἵτινες θέλουν νὰ μορφώσουν τὸν ἀνθρώπον καὶ νὰ ἠθικοποιήσωσι τὴν κοινωνίαν ἀνευ τοῦ Χριστοῦ, ἢ νὰ ἐπιδιορθώσουν καὶ συμπληρώσωσι τὸν Χριστιανισμὸν διὰ τῶν

περιστολῶν καὶ διὰ παντοίων ἀσφαλῶν περιορισμῶν. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὰ ἀνέπτυξαν, δὲν τὰ ἐμόρφωσαν ὅμως καθ' ἑλθον. Ἀπλῶς παρενέδθησαν καὶ παρεμπόδισαν τὰς δυνάμεις τῆς ζωῆς των, μετακλίως φανταζόμενοι ὅτι οὗτος ὁ περιορισμὸς ἦτο μόρφωσις ἢ ἀνατροφή. Ἐὰν θέλωμεν νὰ μορφώσωμεν ταῦτα δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ κλείσωμεν εἰς τὰς δυνάμεις τῆς ζωῆς τὰς πρὸς τὸ κακὸν ὁδοῦς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀνοίξωμεν καὶ τὰς ὁδοὺς τὰς ἀγοῦσας πρὸς τὸν Θεόν.

ἀποκηριάτων τῆς ἰδίας των φαντασίας.

Τὸν Χριστιανισμόν δι' οὐδεμίαν ἄλλην θρησκείαν ἢ δοξασίας φιλοσοφικῆς δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃσι. Αἱ Πυθαγόρειαι, Πλατωνικαὶ καὶ νεοπλατωνικαὶ θεωρίαι τὸ πάλαι, καὶ ὁ Βουδισμὸς μέχρι σήμερον, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μορφώσῃσι κοινωνίαν ἀξίαν λόγου μέχρι σήμερον.

Ἄλλ' ὅπως οὐδεμία ἄλλη θρησκεία, οὔτω καὶ οὐδὲν φιλοσοφικὸν ἢ ἠθικὸν σύστημα δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Χριστιανισμόν. Δυστυχῶς ὅσα ὁ Χριστιανικὸς ἀφήνει μυστήρια, οὐδὲν φιλοσοφικὸν σύστημα δύναται νὰ τὰ λύσῃ. Ὁ ἐπιχειρῶν δὲ νὰ λύσῃ αὐτὰ **φιλοσοφικῶς καὶ μαθηματικῶς**, ὅπως τινὲς διατείνονται, ὑποπίπτει εἰς παραλογισμοὺς φρικώδεις καὶ ἀεροβασίας ἐπικινδύνους. Ἐπὶ τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀκαταλήπτου, τοῦ ἀνεξηγήτου καὶ ὅμως ἐν μέρει ὁρατοῦ, στηρίζεται τὸ θρησκευτικὸν τοῦ ἀνθρώπου αἰσθημῆ καὶ ἡ ἠθικὴ αὐτοῦ ἀξία. Ἐπιστημονικὴ καὶ φιλοσοφικὴ θρησκεία καὶ μαθηματικὴ ἠθικὴ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξωσι.

Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος ὅσον γίνεται ἐπιστημονικώτερος καὶ φιλοσοφικώτερος, τόσον εὐρύνεται ὁ ὄριζον τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸν μυστηρίου καὶ διὰ τοῦτο δὲν παύει καὶ δὲν δύναται νὰ παύῃ ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι καὶ συνάμα καὶ θρησκευτικὸς. Ἐὰν αἱ **ἠθικαὶ ἀλήθειαι ἐπεβάλλοντο ὡς αἱ μαθηματικαὶ θὰ ἔπανον πλέον νὰ ὄσῃ ἠθικαί**. Διὰ τοῦτο τὸ μυστήριον εἶναι ἀναγκαῖον ὄχι μόνον ἕνεκεν τοῦ πεπερασμένου νοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐνώπιον τοῦ ἀπειροῦ Θεοῦ καὶ τοῦ εὐρέος σύμπαντος, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν πρόοδον αὐτοῦ τούτου τοῦ ἀνθρώπου. Ἄνευ θρησκείας καὶ ἠθικῆς οὐδεμία πρόοδος, οὔτε κοινωνικὴ οὔτε ἐπιστημονικὴ ὑπάρχει. Ἄλλ' ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἠθικὴ βασίζονται ἐπὶ τοῦ μυστηρίου ὅθεν πᾶν σύστημα ὑποσχόμενον λύσιν πάντων τῶν μυστηρίων οὐχὶ μόνον ἀδύνατα ὑπόσχεται, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβή.

(ἀκολουθεῖ)

Ὅστις δὲν ἀπέστειλεν εἰσέτι τὴν συνδρομὴν του, παρακαλεῖται θερμῶς νὰ τὴν ἀποστείλῃ ὅστις δὲν λαμβάνει τακτικῶς τὸ φύλλον καὶ ὅστις ἀλλάσσει κατοικίαν, παρακαλεῖται ἐπίσης ὅπως μᾶς εἰδοποιῇ περὶ τούτου ἐγκαιρῶς.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ἡμῶν εἰς τὰς Ἐπαρχίας ὅστις ἐνεργεῖ ἐγγραφᾶς καὶ εἰσπράξεις διὰ λογαριασμὸν τοῦ Περιδικεῦ μας εἶναι ὁ κ. Κων. Καραλῆς.

ΗΕΠΙΣΤΗΜΗ ΑΠΕΤΥΧΕ ΩΣ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΚΙΑΣ

Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐπιστήμονες τινες ἐν Εὐρώπῃ (ἐσχάτως δὲ καὶ ἐν Ἑλλάδι!!) προσεπάθουν νὰ μεγαλοποιήσωσι τὴν ἐπιστήμην ὑπεράνω τῆς θρησκείας καὶ μάλιστα νὰ ἀντικαταστήσωσι δι' αὐτῆς (τῆς Ἐπιστήμης) τὴν θρησκείαν. Μάλιστα εἰς ἐξ αὐτῶν ὁ **Οὐάλτερ Ἡβούλτης** ἔγραψεν εἰς ἐν σύγγραμμά του τὸ πλεῖστον τῆς χριστιανικῆς θεολογίας, τὸ ὅπολον σταθερῶς ἐπιστεῦτό ποτε καὶ ἦτο ἡ δόξις τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς, **δὲν δύναται πλέον νὰ διατηρηθῇ**. Ἡ ἀληθὴς κινήτικὴ δύναμις ἐν τῇ κόσμῳ τῆν σήμερον εἶναι ἡ ἐπιστήμη.

Τοῦτο εἶναι ἀληθές; Μάλιστα ἀναγκωνοῦσι οἱ θεοσῶται τῆς ἀντιχριστιανικῆς ἐπιστήμης. Τὸ ὑποστηρίζουσι μεγάλοι Ἐπιστήμονες!

Ἄλλ' ἀκούσατε αὐτὸν τὸν ἴδιον τὸν **Οὐάλτερ Ἡβούλτην** τί λέγει κατόπιν, ἀφ' οὗ καλῶς ἐξήτασε τὸν Χριστιανισμόν καὶ ἔλαβε μεγάλην πειραν αὐτοῦ. «Ἄλλ' ἐν ᾗ ἡ ἐπιστήμη ἔχει ἐκτοπίσει τὸσον πολλὴν θρησκείαν καὶ κλωνίσει τὴν ἐξουσίαν τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς, τὴν ὅποιαν εἰς παρελθόντας χρόνους ἐξήσκει ὑφ' ἡμᾶς, δὲν ἐπέτυχε ἕως ἐπὶ τούτων ὥστε νὰ προμηθεύσῃ εἰς ἡμᾶς σύστημα ἠθικῆς φιλοσοφίας, ὅπερ νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν τῆς ὑπερφυσικῆς ἠθικῆς. Οὐδὲν ἐπιστημονικὸν ἠθικὸν σύστημα ἐπέτυχε μέχρι τούδε εἰς τὸ νὰ κερδίσῃ μεγάλην δημοτικότητα μετὰ τῶν μᾶλλον εὐπαιδεύτων τάξεων τῆς κοινωνίας».

Ἴδου δὲ τί ἀπαντᾷ αὐτὸς ἑ ἴδιος πρὸς ἐκείνους ὁμοίους πειρῶνται νὰ χωρίσωσι τὴν Χριστιανικὴν ἠθικὴν ἀπὸ τοῦ δογματικῶν μέρους καὶ μεταβάλωσι τὸν Χριστιανισμόν εἰς ἐν ἄπλοον ἠθικὸν σύστημα: «Ἡ ἠθικὴ ἐξουσία θρησκείας τινος ἐπιζεῖ τῆς θεολογίας, ἣτις κατὰ μέγα μέρος ἀποτελεῖ αὐτὴν τὴν θρησκείαν, ἣτις ἐπισημῶς εἶπε εἰς ὁμοίους ἐπὶ τοῦ ὅπου ἀνηγήθη ἡ θρησκεία. **Ἡ ἐξουσία τῆς Χριστιανικῆς ἠθικῆς κατ' ἀνάγκην ἔσται ἡ πίπτει μετὰ τῆς ἀληθείας τῆς Χριστιανικῆς θεολογίας**».

Ἡ ἐξομολόγησις αὕτη τοῦ ἀνω ἐπιστήμονος δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρειδοποίησις εἰς πολλοὺς νέους ὅπως σταματήσωσι τὴν πορείαν τῶν πρὶν ἢ ἐγκαταλείψωσι τὴν θρησκείαν ἵνα γίνωσι συνήγοροι ἀντιχριστιανικῆς Ἐπιστήμης.

Πρέπει πλέον νὰ πεισθῶσι ὅτι τὸ μόνον φάρμακον τῆς κακοδαιμονίας ἐν τῇ κοινωνίᾳ εἶναι ὁ Χριστιανισμός. Τοῦτο ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑποστηρίζεται ἀπὸ ὅλους τοὺς ὑγιεῖς ἐπιστήμονας. Καὶ ἂν ποτε ἀνεπαγγέσαν ἐπιστήμονες ἐναντιὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ πόλεμος αὐτῶν ἦτο παροδικὸς διὰ τὸ νὰ ἐμφανισθῶσι κατόπιν ὡς πλέον ἐνθερμῶν ὑπερασπιστῶν Αὐτοῦ. Ἐντεῦθεν ἐξάγεται καὶ ἐν ἄλλο σπουδαιότερον ὅτι ἡ κτανόησις τοῦ Χριστιανισμοῦ δὲν εἶναι εἰκόλον πρᾶγμα ἀπαιτεῖ δύο τινα: **μελέτην καὶ προπαρασκευὴν ψυχικὴν** καὶ διὰ τοῦτο δυνάμεθα μετὰ μεγάλης πεποιθήσεως νὰ ὑποστηρίξωμεν, ἔτι ἐκεῖ ἔπου ὁ Χριστιανισμὸς δὲν ἐκτιμᾶται ἀρκούντως ἐπικρατεῖ **ἀμάθεια καὶ δοκιμασία** καὶ ἀχαρκτηριστὸς ἐπιστημονικὴ ἀνάδειξις!